

Domnului Procuror Șef DIICOT

Stimate Domnule Procuror Șef ,

Subsemnatul....., CNP....., domiciliat în....., în temeiul art. 289 Cod procedură penală, formulez următoarea

PLÂNGERE PENALĂ

împotriva numiților:

- **LAURA CODRUȚA KOVESI**,
la data săvârșirii faptelor Procuror General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în prezent Procuror Șef al Direcției Naționale Anticorupție;
- **GEORGE MAIOR**,
la data săvârșirii faptelor Director al Serviciului Român de Informații, la acest moment Ambasador al României în SUA;
- **FLORIAN COLDEA**,
la data săvârșirii faptelor Prim Adjunct al Directorului Serviciului Român de Informații, în prezent rezervist al Serviciului, cu gradul de general – locotenent,

precum și împotriva:

- **Semnatarului Protocolului în numele Prim-adjunctului al Procurorului General** al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, probabil doamna procuror Gabriela Scutea;
- **tuturor procurorilor care au făcut parte din ”echipe mixte”** și celor care au transmis informații/date/probe din dosare către angajați ai SRI sau au colaborat în orice mod cu structurile de informații, în temeiul acestui protocol.

pentru săvârșirea următoarelor infracțiuni:

- **abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 alin. (1) Cod penal;**
- **compromiterea intereselor justiției, prevăzută de art. 277 alin 1 Cod penal;**
- **cercetare abuzivă prevăzută la art.280 alin. (2) Cod penal, în forma instigării și a complicității în privința autorilor acestui Protocol**
- **represiune nedreaptă prevăzută de art. 283 alin. (1) Cod penal, în forma instigării și a complicității în privința autorilor acestui Protocol;**
- **fals în declarații, prevăzută de art. 326 Cod penal;**
- **constituire grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 Cod penal**

Motivele plângerii sunt următoarele:

Situația premisă:

La data de 30 martie 2018, a fost declassificat și publicat pe paginile de internet ale Serviciului Român de Informații și Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție un Protocol de cooperare între Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Serviciul Român de Informații pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin în domeniul securității naționale (denumit în continuare ”Protocol”), încheiat între aceste două instituții.

Acest Protocol a fost semnat de cele trei persoane sus-menționate, iar în locul domnului Tiberiu Nițu pare a fi semnat cu bară de Scutea Gabriela.

Parcurgând conținutul protocolului, am constatat că acesta reglementează o așa-zisă colaborare a procurorilor cu angajați ai unui serviciu secret și a conducătorului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu șeful unui serviciu secret în scopul instrumentării unor dosare penale, adică pentru efectuarea unor acte de cercetare penală.

Mai mult, potrivit protocolului se făcea un ”schimb” de informații, deși în domeniile care exced siguranței naționale nu se putea face nicio informare, iar procurorilor le era interzis de lege să fie informatori ai serviciilor secrete în orice materie.

Faptele:

➤ abuz în serviciu, infracțiune prev. de art. 297 alin. (1) Cod penal

Din debut, vreau să precizez că infracțiunea de abuz în serviciu este realizată de cei mai sus menționați în două faze:

- *O primă fază – cea în care abuzul în serviciu (simetric pentru toate infracțiunile comise în legătură cu "Protocolul") este constituit din acțiunilor lor concertate, comune, bine planificate, structurate, prin care au redactat, aprobat, semnat Protocolul în discuție;*
- *O a doua fază – cea în care au acționat ca instigatori și respectiv în calitate de complici la punerea în aplicare a acestui "Protocol" (simetric pentru toate infracțiunile comise în legătură cu "Protocolul");*

Întrucât din datele pe care le dețin până la acest moment pot dovedi doar prima fază a acestor acțiuni ilicite voi dezvolta în cele ce urmează o serie de argumente în sprijinul celor susținute.

În aceeași măsură, susțin și cer continuarea și extinderea cercetărilor spre a se dispune verificarea persoanelor care au pus în aplicare dispozițiile acestui Protocol, atât sub aspectul calității/însușirii de comandant/procuror ierarhic superior, dar și sub aspectul persoanelor care au participat în calitate de membri executanți ai acestor dispoziții ilegale – ofițeri de informații din cadrul unităților Serviciului, respectiv procurori din cadrul Ministerului Public, atât în mun. București cât și în țară, atât la nivelul structurilor specializate DNA, DIICOT, a Parchetelor Militare, cât și a structurilor ordinare – parchete de pe lângă Judecătoria, Tribunale, Curți de Apel și a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Argumentele privind comiterea infracțiunilor de abuz în serviciu sunt următoarele:

Potrivit art. 13 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații: *"Organele Serviciului Român de Informații nu pot efectua acte de cercetare penală..."*

Potrivit datelor existente, obținute în urma desecretizării Protocolului, o mare parte a acestuia reglementează modalitatea de efectuare a unor acte de cercetare penală de către alte organe decât cele de cercetare penală, exemple concrete în acest sens fiind dispozițiile din art. 14, art. 17 sau art. 22 se reglementează o altă modalitate de efectuare a cercetării penale decât cea reglementată de lege.

Astfel, potrivit art.14 alin. (1) din Protocol: (Parchetul) ”Acordă sprijin, prin compartimentele specializate, pentru completarea informațiilor în cauzele complexe dintre cele prevăzute de art.2, aflate pe rolul Parchetului, scop în care desfășoară **activități de investigații și supraveghere operativă**” iar potrivit alin. (2) ”Acordă sprijin tehnic, prin compartimentele specializate pentru activități necesare punerii în aplicare a prevederilor art. 91¹-91⁵ și art.98 Cod Procedură Penală, care implică utilizarea mijloacelor tehnice specifice.” La art. 91¹ - 91⁵ din Codul penal anterior sunt reglementate interceptarea și înregistrarea convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon sau prin orice mijloc electronic de comunicare, ceea ce reprezintă acte de cercetare penală. La fel și supravegherea operativă.

Potrivit art.17 alin. (1) din Protocol: ”(Serviciul) Acordă sprijin, în condițiile legii, la solicitarea scrisă a Parchetului, **pentru clarificarea aspectelor referitoare la infracțiunile prevăzute în art.2, prin activități specifice, potrivit competenței, precum și prin efectuarea de expertize sau constatări tehnico-științifice.**” Practic, SRI acorda sprijin prin care clarifica niște aspecte referitoare la infracțiuni și prin efectuarea de **expertize sau constatări tehnico – științifice**. Dacă în legătură cu sprijinul în clarificarea unor aspecte textul este extrem de vag și adaugă nepermis la lege, expertizele și constatările tehnico-științifice sunt în mod vădit acte de cercetare penală, fiind realizate așadar cu încălcare flagrantă a legii.

Încălcarea unei norme exprese, astfel cum este cea reglementată în art. 13 din Legea nr. 14/1992, dar și a normelor procesual penale, care în forma anterioară a codului de procedură penală (modificat prin Legea nr. 281/2003 ș.u.), nici măcar incidental nu permiteau efectuarea unor acte de cercetare penală de alte organe, în afara celor expres și limitativ prevăzute de acest act normative, întrunește elementul constitutiv al infracțiunii de **abuz în serviciu**.

La art. 7 din Protocol se precizează că procurorii ”Asigură, la solicitarea Serviciului, **consultanță**, prin specialiștii proprii, în domeniile de cooperare”. Și această normă este de natură a înfrânge dispozițiile legale în vigoare, deoarece procurorilor le este interzis să acorde consultații juridice oricărei persoane fizice sau juridice, iar alte persoane angajate în cadrul parchetelor nu au dreptul, potrivit legii, să efectueze niciun act cu privire la activitatea unor alte persoane juridice decât cele în cadrul cărei sunt angajați și cu care au încheiat contracte de muncă.

Astfel, pentru procurori se naște o încălcare a unei interdicții expres prevăzute de lege, iar pentru alți angajați ai parchetelor sunt încălcate normele care reglementează funcția publică ori contractul de muncă, adăugând nepermis la contractul de muncă sau la actul de numire în funcție. Și aceste norme sunt de natură a întruni elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu.

Maniera profund nelegală de derulare a cercetării penale este consfințită de art. 22, care instituie ”**planuri comune**”: ”*În cauze complexe, cooperarea efectivă se realizează pe baza unor planuri comune, aprobate de conducerea celor două institutii, cu precizarea sarcinilor ce revin fiecărei părți.*”

Imprecizia sintagmei ”**cauză complexă**”, care nu este definită de legea penală, extindea aplicabilitatea acestor planuri comune la orice cauză.

Expunerea de mai sus arată în mod foarte clar că prin adoptarea Protocolului – de către cei care au procedat la inițierea, redactarea, adoptarea, semnarea și punerea în aplicarea acestuia - au fost utilizate procedee de obținere a probelor care sunt în mod vădit nelegale, lipsind orice formă de gir al autorității legiferatoare, căci, conform dispozițiilor art. 73 alin 3 litera l) din Constituție ”(...) *organizarea și funcționarea (...), a instanțelor judecătorești, a Ministerului Public (...)*” se pot reglementa **doar prin lege organică**.

În cazul meu concret punerea în aplicare a regulilor (infracționale) conținute de Protocol sunt materializate în modalitatea nelegală în care au procedat cei împotriva cărora am formulat prezenta plângere penală, mai întâi în planul primei faze a adoptării Protocolului.

În cadrul celei de a doua faze a Protocolului, cea reprezentată de punerea în executare în cazul concret al subsemnatului vă fac cunoscut că aceste acțiuni nelegitime au condus la declanșarea unor cercetări nelegale împotriva mea, în interiorul cărora au fost obținute probe nelegale, care au susținut măsuri preventive severe (arest preventiv), trimiterea în judecată în mod nelegal și chiar la condamnarea mea în primă instanță.

Este evident că, după cum rezultă din probatoriul administrat, în cauzele mele aproape toate actele de cercetare penală au fost efectuate de echipele mixte, mandatele de siguranță națională (*fiind obținute chiar în paralel mai multe mandate în ceea ce mă privește*) au fost obținute cu încălcarea legii penale și au fost transmise către unități SRI.

Astfel fiind, există o vătămare evidentă a drepturilor mele, care justifică interesul formulării prezentei plângeri penale sub aspectul ambelor faze ale modului de comitere a abuzului în serviciu.

➤ **compromiterea intereselor justiției, prevăzută de art. 277 alin 1 Cod penal;**

În privința infracțiunii de compromitere a intereselor justiției arăt faptul că prin prevederile Protocolului, materializate prin punerea în aplicare în cauza ce mă privește, au fost produse efecte concrete constând în punerea în aplicare a dispozițiilor art 6 din acest act ilegal.

În concret, informarea la care se face referire la art. 6 din Protocol, reprezintă o formă de divulgare a unor informații din dosarele aflate în curs de cercetare.

Potrivit art. 6 una din obligațiile asumate de Parchet era aceea de a: ”(1) *Comunica, în mod operativ, dar nu mai târziu de 60 de zile modul de valorificare a informărilor sau sesizărilor primite de la Serviciu, referitoare la infracțiunile prevăzute în art.2, cu excepția cazurilor în care, înainte de împlinirea termenului menționat, se solicită informații suplimentare în legătură cu cauza.*

(2) Termenul de 60 de zile curge de la data înregistrării informării sau sesizării la Parchet.”

Mai mult, au fost **divulgate** modalități de instrumentare a dosarelor, astfel încât să poată fi efectuate filaje și înregistrări, au fost administrate alte mijloace de probă de către alte entități decât organele de cercetare penală, angajați ai unor servicii secrete care **nu aveau prin legea de organizare calitatea de organ de cercetare penală**, și nu aveau nici certificarea necesară pentru a acționa ca ofițeri judicariști de cercetare penală.

Art. 91² alin. (4) menționează expres care este soarta convorbirilor/comunicărilor înregistrate de organul de cercetare penală și care nu privesc fapta pentru care s-au obținut mandate în mod legal: ”(4) Convorbirile sau comunicările interceptate și înregistrate care nu privesc fapta ce formează obiectul cercetării sau nu contribuie la identificarea ori localizarea participanților **se arhivează la sediul parchetului**, în locuri speciale, în plic sigilat, cu asigurarea confidențialității, și **pot fi transmise judecătorului sau completului investit cu soluționarea cauzei, la solicitarea acestuia**. La soluționarea definitivă a cauzei, acestea vor fi sterse sau, după caz, distruse de către procuror, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.” Astfel, potrivit normelor procesual penale, acestea nu se trimiteau vreunui serviciu secret, ci se arhivau, se trimiteau judecătorului dacă le solicita, iar ulterior erau distruse. Și acest text a fost nesocotit de semnatarul protocolului, deoarece rezultatele acestor activități erau transmise către unități militare ale SRI, cu încălcarea acestei norme.

La art.20alin. (1) se menționează că ”*Schimbul de informații, date, documente și materiale se efectuează de procurori și ofițeri anume desemnați, cu aprobarea conducerii Serviciului, respectiv a conducătorului structurii/unității de Parchet.*”

iar la alin. (2) din protocol se precizează că *”În situații excepționale, pentru valorificarea unor oportunități operative, schimbul de informații se poate face și la nivelul de execuție, cu încunoștințarea, de îndată, a conducerii Serviciului, respectiv a conducătorului structurii/unității de Parchet.”* Or, prin sintagma ”schimb” se înțelege în mod clar că informațiile circulau în dublu sens între parchet și SRI, adică procurorii dădeau informații din dosare unor lucrători ai unor servicii.

Art. 21 precizează și locul unde se putea face acest ”schimb”: *”schimbul se realizează la sediul unităților centrale sau teritoriale ale Serviciului sau în locuri anume stabilite de șefii acestor unități și conducătorii structurii/unității de Parchet (centrale sau teritoriale).”*

Practic, **regula** era că procurorii îi informau pe angajații/conducătorii SRI în privința informațiilor din dosarele pe care le aveau în lucru **la sediul acestor servicii**, ceea ce presupune deplasarea acestora la acele sedii sau în locațiile stabilite de conducătorii structurilor. Acest lucru îl făceau și cei cu funcții de execuție în ”situații excepționale”, dar aceste situații nu sunt detaliate, putând să fie extinse la orice situație. Așadar, procurorii (atât cei cu funcții de conducere, dar și cei cu funcții de execuție) dădeau informații din dosarele lor în curs de cercetare unor angajați sau șefi ai unui serviciu secret, militarizat, care nu doar că nu avea competențe de cercetare penale, dar le era expres prin lege acest lucru.

Mai mult, art.31 extinde ”schimbul de informații” la orice cauze, cu un acord **verbal** al șefilor celor două instituții: *”Pentru valorificarea momentelor operative, în situații deosebite, schimbul de informații se poate face și cu privire la alte cauze, după obținerea aprobării verbale a șefilor celor două instituții sau a înlocuitorilor legali ai acestora, urmând ca, în termen de 24 de ore, să fie transmise, spre aprobare, la nivelul celor două instituții și documentele necesare”*.

În acest mod, deși legea interzicea expres procurorilor să fie informatori/colaboratori ai serviciilor secrete, această interdicție a fost înfrântă de dispozițiile acestui protocol, astfel că declarațiile prevăzute la art. 8 din Legea nr. 303/2004 au fost completate în mod fals, ceea ce atrage răspunderea penală, potrivit legii.

În consecință, modalitatea în care au procedat semnatarii protocolului și procurorii care au informat angajații SRI despre modalitatea de realizare a cercetărilor, care au comunicat probe (de exemplu, înregistrări audio sau video ori transcriptul unor interceptări) din dosare unor angajați ai unui serviciu secret au săvârșit faptele sus-menționate.

Așa fiind situația se poate observa în mod concret faptul că, în cazul adoptării Protocolului și al fazei sale de punere în aplicare, a fost comisă infracțiunea prev de art. 277 alin 1 cod penal de către procurori, concomitent cu infracțiunea de

instigare la această infracțiune din partea ofițerilor de informații care au acționat în cazurile ”echipelor comune” de anchetă.

O formă de participatie în forma instigării la fiecare act material comis de procurorii din subordine (formă continuată a infracțiunii) o au atât procurorul general, respectiv semnatarul care l-a reprezentat, cât și directorul serviciului și prim-adjunctul acestuia care au participat la inițierea, redactarea, aprobarea, adoptarea și semnarea **actului ilegal care a format acest ”cadru juridic paralel”** denumit pompos Protocol, în realitate un act vădit împotriva ordinii constituționale stabilite de art 73 alin 3 litera l) din Constituția României.

Pentru actele de instigare – faza I, mai sus expusă - realizate în concurs ideal cu abuzul în serviciu și cu infracțiunile directe împotriva actului de justiție – cercetarea abuzivă și represiunea nedreaptă – solicit tragerea la răspundere a celor nominalizați explicit în plângere, iar cu privire la punerea în aplicare a Protocolului – faza a II-a, mai sus expusă – solicit tragerea la răspundere în calitate de autori a celor care se fac vinovați de compromiterea intereselor justiției în cazul meu, acțiuni care atrag alături de răspunderea penală și o răspundere disciplinară, de vreme ce, știindu-se incompatibili (ca urmare a subordonării în fața unui ofițer de informații) , procurorii care au investigat cauza mea au procedat la continuarea anchetei, au adunat probe în mod ilegal, trecând de la această infracțiune la următoarele două, ce vor fi expuse mai jos.

- **cercetare abuzivă prevăzută la art. 280 alin. (2) Cod penal, in forma instigării și a complicității în privința autorilor acestui Protocol**
- **represiune nedreaptă prevăzută de art. 283 alin. (1) Cod penal, in forma instigării și a complicității în privința autorilor acestui Protocol;**

Caracterul ilegitim al actului reglementator care a ”gubernat” procedeul de adunare a materialului probator, despre care, așa cum am explicat, era cunoscut ca fiind în afara ordinii constituționale (art 73 alin 3 litera l din Constituția României), astfel că toate actele exercitate de procurori și de ofițerii de informații în cadrul ”echipei mixte” sunt lovite de nulitate.

O asemenea nulitate este absolută, fiind efectuată de organe de ”anchetă penală” care nu erau stabilite de lege, astfel că fiecare dintre cei care au acționat în adunarea de probe judiciare au comis un abuz asupra activității de serviciu.

Acest abuz se reflectă în reglementarea specială conținută de art. 280 alin 2 cod penal și art 283 alin 1 și 2 cod penal, fapta de ticluire de probe, în temeiul unor

reglementări oculte, situate în afara cadrului constituțional, precum și în exercitarea autorității speciale cu care au fost investite – procuror al Republicii – în mod malversiv, represiv, exercitând acțiunea penală și dispunând trimiterea în judecată, deși cunoșteau că probele au fost obținute în mod ilegal, ticluite, dezvăluite ilegal, că nu există așadar niciun fel de temei juridic legal stabilit în baza căruia să se dispună tragerea mea la răspundere penală, toate aceste acțiuni, comise în diverse forme de participare, fie directă în cazul procurorilor de caz și a ofițerilor de informații, fie directă mediată în cazul autorilor Protocolului (instigatori) atrag în mod clar necesitatea declanșării de cercetări în vederea tragerii la răspundere penală a celor vinovați, și, în raport de aceste elemente, și de dovezile care vor fi administrate **vă solicit să dispuneți declanșarea de cercetări penale și luarea măsurilor legale impuse care vor conduce la tragerea la răspundere penală a tuturor personelor vinovate care au făcut posibilă o asemenea situație.**

➤ **fals în declarații, prevăzută de art. 326 Cod penal;**

Art.31 din Protocolul ilegal extinde ”schimbul de informații” la orice cauze, cu un acord **verbal** al șefilor celor două instituții: ”*Pentru valorificarea momentelor operative, în situații deosebite, schimbul de informații se poate face și cu privire la alte cauze, după obținerea aprobării verbale a șefilor celor două instituții sau a înlocuitorilor legali ai acestora, urmând ca, în termen de 24 de ore, să fie transmise, spre aprobare, la nivelul celor două instituții și documentele necesare*”.

În acest mod, deși legea interzicea (interzice și în prezent) în mod expres procurorilor să fie informatori/colaboratori ai serviciilor secrete, această interdicție a fost înfrântă de dispozițiile acestui protocol, prin urmare declarațiile prevăzute la art. 8 din Legea nr. 303/2004 au fost completate, cu știință, în mod fals, ceea ce atrage răspunderea penală, potrivit legii.

Modul în care au procedat semnatarii protocolului angajați ai Ministerului Public, și ulterior procurorii decaz, care au informat angajații SRI despre modalitatea de realizare a cercetărilor, care au comunicat probe din dosare (de exemplu, înregistrări audio sau video ori transcriptul unor interceptări) unor angajați ai unui serviciu secret, **comportându-se ca veritabile surse de informație pentru ofițerii de informații cu care compuneau ”echipe mixte”, dar și în cazurile în care nu făceau parte din ”echipe mixte”, și în același timp au completat declarațiile obligatorii stabilite de art. 8 din Legea de organizare judecătorească au comis infracțiunea de fals în declarații**, aducând atingere încrederii în acetate publice, în demnitatea de magistrat și în independența justiției însăși, care se vede murdărită de miciuna perpetuată ani de-a rândul de oameni lipsiți de verticalitate, mârșavi, interesați probabil de diverse avantaje, care s-au crezut protejați de condiția de act ”strict secret” dată unui act ilegal și ilegitim

născut, pus la cale de o gașcă de oameni care au capturat puterea judiciară și care au racolat, folosindu-se de acest protocol, membrii cei mai slabi ai procuraturii.

Acțiunea de depunere de declarații în virtutea art 8 din Legea 303/2004, cu mențiunea de ”necolaborare” este o infracțiune clasică de fals în declarații, un act de lașitate și un gest de impardonabilă dezonoare pus pe obrazul justiției, act care trebuie să fie cercetat penal, urmând ca persoanele vinovate să suporte rigorile legii spre a se putea restabili încrederea cetățenilor în actul de justiție.

➤ **constituire grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 Cod penal**

În privința infracțiunii de inițiere și de constituire a unui grup infracțional organizat – faptă prevăzută și pedepsită de art 367 alin 1 cod penal – solicit a se dispune efectuarea de cercetări penale și tragerea la răspundere penală a tuturor persoanelor vinovate care au inițiat și constituit gruparea infracțională care a ”capturat” puterea judiciară folosind metode infracționale elaborate, inițiind, redactând, adoptând, aprobând și punând în aplicare norme pseudo-judiciare în virtutea cărora au dirijat destinele unor cauze penale de răsunet în in storia judiciară, în realitatea aceste cauze fiind manipulate prin modalitatea aplicării unor ”reguli paralele” ordinii constituționale, a unor reguli păstrate sub caracter strict secret prin puterea pe care acești membri ai grupului o dețineau și pe care au folosit-o în secret, împotriva dispozițiilor legale în vigoare.

Structura grupului infracțional nu o pot identifica eu la acest moment, însă mă voi raporta la episodul care a condus la inițierea, redactarea, adoptarea, aprobarea și punerea în executare a ”planului zero”, acest ilegal protocol prin care s-au creat norme de procedură penală paralele celor statuate de codul de procedură penală adoptate de legiuitor și publicate în Monitorul Oficial, norme care au fost aplicate în paralel, în mod discreționar, și care au produs efecte devastatoare la nivel sistemic, răsturnând valorile sociale, blocând activitatea organelor judiciare constituite în baza legii, generând neîncredere în actul de justiție și conducând la constituirea unui mecanism de putere ocultă aflat la îndemâna unui grup restrâns de oameni care au folosit acest instrument pentru a manipula și a mistifica adevărul judiciar, pentru a genera haos în viața socială și în cea politică, în viața economică și culturală a țării.

Nu pot preciza eu care este momentul la care a luat ființă acest periculos grup infracțional, condus de norme secrete, sprijinit pe secretul de stat pe care erau chemați să îl păstreze și să îl respecte, grup care a beneficiat de funcțiile ocupate pentru a crea

un veritabil mecanism ocult de represiune penală, cu probe inventate, cu date și elemente obținute prin corupere și constrângere de la cetățeni anchetați, cu mecanisme rușinoase de racolare a unor procurori care au dezonorat magistratura pretându-se la încălcarea jurământului depus și la încălcarea legii în desfășurarea activităților .

Dar este limpede că acest episod reprezentat de inițierea, redactarea, adoptarea, aprobarea și punerea în executare a ”planului zero”, acest ilegal protocol, reprezintă doar o mică parte din acțiunile exteriorizate de un grup infracțional extrem de periculos, letal, care s-a folosit de toate pârghiile puse la dispoziție de sistemul constituțional pentru a acționa în secret în vederea subordonării reale a puterii către ei înșiși – Directorul Serviciului și Prim-Adjunctul Directorului, Procurorul General al Republicii, devenit ulterior Procuror Șef al Direcție Naționale Anticorupție, precum și, alături de aceștia, oameni aflați în funcții publice foarte importante.

Este necesar să se stabilească la ce moment, în ce structură și cu ce resurse a luat ființă acest grup, cine a fost inițiatorul și constituintul acestui grup, cât de extinse au fost legăturile sale și câți membri au aderat la acest grup – devenind beneficiari ai informațiilor strict secrete și implicit ai puterii oculte care a îngrozit justiția și justițiabilii, câți membri sprijinitori au avut, cine sunt aceștia și în ce forma au acționat ei în vederea punerii în aplicare a acestui ”plan zero” diabolic și distructiv la adresa puterii judecătorești.

În probarea celor susținute propun administrarea următoarelor mijloace de probă:

- a) proba cu înscrisuri
- b) proba cu martori

Aceste probe le voi/vom depune/preciza la data chemării în fața organului de cercetare penală, în vederea audierii mele/noastre ca persoană/e vătămată/e.

Depun prezenta cu file.

Semnează

Domnului Procuror Șef al Parchetului de pe lângă

Înalta Curte de Casație și Justiție - DIICOT